

תת"ע 14654/11/21 - מדינת ישראל נגד וסים סח

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 14654-11-21 מדינת ישראל נ' סח
תיק חיצוני: 10251836952

בפני **כבוד השופט אור לרנר**
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים וסים סח

החלטה

בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי בסמוך למועד הדיון החל לסבול מכאבים, שלאחר מכן הצריכו טיפול רפואי ולכן נעדר מהדיון ואף לא ביקש דחיה. לתמיכה בטענותיו מצרף הנאשם אישור רפואי מיום 19.12.21 (יום לפני מועד הדיון), שתוקפו עד ליום 21.12.21. עוד טוען הנאשם לכשלים ראייתיים ברישום הדו"ח.

המאשימה מסכימה לביטולו של גזר הדין בלבד.

דין והכרעה

הנאשם אכן נעדר מהדיון מסיבה רפואית מוצדקת, אך מאידך לא פעל לאחר מכן בשקידה הראויה על מנת לבקש לבטל את פסק הדין. הנאשם לא מסביר כלל מדוע השתהה בפנייתו הנוכחית והגישה רק לאחר שבעה חודשים ממתן פסק הדין.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שעל פי החוק קיימת לנאשם זכות לבקש את ביטול פסק הדין רק 30 ימים לאחר שנודע לו עליו. מאחר שהנאשם לא טען כי לא ידע על מועד הדיון, הרי שהוא מוחזק כמי שידוע את תוצאותיו ולכן היה עליו לפעול במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהויות לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין

**המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר
הדין הפלילי, ויש לדחותה".**

בחנתי אף את טענותיו של הנאשם בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן מהימנות גרסת השוטר. טענות אלה יכול
והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי
להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשמת דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על
ההרשעה. לא כך הדבר בענייננו. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית
(31.5.18):

**"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר
בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום
הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו.
צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה
מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד
ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה
(12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".**

לכך יש להוסיף כי הנאשם כלל לא צירף לבקשה עותק מהדו"ח המקורי ולכן לא ניתן אף לבחון לגופן את טענותיו בדבר
כשלים ראייתיים. מי הטוען לכשלים ראייתיים עליו להוכיחם ולכן עליו החובה לצרף את המסמכים הרלבנטיים, בבחינת
"המוציא מחברו עליו הראיה".

באשר לעונש שהוטל על הנאשם, הרי שגם זה אינו מבסס קיומו של חשש לעיוות דין, בהתחשב בחריגה הגבוהה
מהמהירות המותרת במקום (151 במקום 90 קמ"ש), ועברו התעבורתי של הנאשם הכולל 13 הרשעות קודמות מאז
2017.

די היה באמור לעיל כדי לדחות את בקשתו של הנאשם, אך נוכח עמדתה ההגונה של הנאשם אני מקבל את הבקשה
באופן חלקי ומבטל את גזר הדין; ואותו בלבד.

התיק נקבע לטיעונים לעונש ליום 5.12.22 בשעה 11:00.

התייצבות הנאשם חובה, אחרת יישפט בהיעדרו.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ב, 27 יולי 2022, בהעדר הצדדים.